

denne forordning tager sigte på at forebygge international handel med varemærkeforfalskede varer; traktatens specifikke bestemmelser giver ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at fastsætte alle de bestemmelser, der er nødvendige i dette øjemed, særlig de foranstaltninger, som varer, om hvilke det er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, skal underkastes; det forekommer derfor påkrævet ligeledes at henvise til artikel 235 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes,
  - a) på hvilke betingelser toldmyndighederne kan gribe ind over for varer, som angives til fri omsætning, og som formodes at være varemærkeforfalskede, og
  - b) hvilke foranstaltninger der skal træffes af de kompetente myndigheder med hensyn til sådanne varer, hvis det fastslås, at de er varemærkeforfalskede.
2. I denne forordning forstås ved
  - a) varemærkeforfalskede varer: enhver vare, på hvilken der ubeføjet er anbragt et varemærke, som er identisk med — eller som ikke umiddelbart kan skelnes fra — et varemærke, der er gyldigt registreret for sådanne varer i eller for den medlemsstat, hvor varen angives til fri omsætning, og som derved krænker den pågældende varemærkeindehavers rettigheder ifølge denne medlemsstats lovgivning;
  - b) varemærkeindehaver: varemærkeindehaveren samt enhver anden person, der har tilladelse til at anvende varemærket, eller disses repræsentant.
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på varer, hvorpå der er anbragt et varemærke med varemærkeindehaverens samtykke, men som angives til fri omsætning uden dennes samtykke.

Det samme gælder varer, som angives til fri omsætning, og hvorpå der er anbragt et varemærke på andre betingelser end dem, der er aftalt med varemærkeindehaveren.

AFSNIT II

Forbud imod fri omsætning af varemærkeforfalskede varer

Artikel 2

Det er forbudt at lade varer, om hvilke det efter fremgangsmåden i artikel 5 er fastslået, at de er varemærkeforfalskede, overgå til fri omsætning.

AFSNIT III

Anmodning om toldmyndighedernes indgriben

Artikel 3

1. I hver medlemsstat kan en varemærkeindehaver indgive skriftlig anmodning til den kompetente myndighed med henblik på at lade toldmyndighederne suspendere frigivelsen af varemærkeforfalskede varer, der angives til fri omsætning i den pågældende medlemsstat, hvis han har begrundet formodning om, at sådanne varemærkeforfalskede varer påtænkes indført i medlemsstaten.

2. En anmodning i henhold til stk. 1 skal indeholde alle relevante oplysninger, som varemærkeindehaveren råder over, for at den kompetente myndighed kan træffe afgørelse med fuldt kendskab til sagens omstændigheder, og skal navnlig omfatte en så nøjagtig beskrivelse af varerne, at det er muligt for toldmyndighederne at genkende dem. Den skal vedlægges dokumentation for, at ansøgeren er indehaver af varemærket for de omhandlede varer.

I anmodningen anføres det, i hvilket tidsrum der ønskes indgriben fra toldmyndighedernes side.

Det kan kræves, at ansøgeren betaler en afgift til dækning af de administrative omkostninger ved behandlingen af anmodningen.

3. Den myndighed, hvortil der indgives en anmodning, som er affattet i overensstemmelse med stk. 2, træffer afgørelse og underretter skriftligt ansøgeren herom.

Imødekommes anmodningen, fastsætter nævnte myndighed, i hvilket tidsrum toldmyndighederne kan gribe ind. Dette tidsrum kan på foranledning af mærkeindehaveren forlænges af den myndighed, der traf den oprindelige afgørelse.

Medlemsstaterne kan, hvis varemærkeindehaverens anmodning imødekommes, eller hvis frigivelsen suspenderes for en sending varer i medfør af artikel 5, stk. 1, kræve, at denne stiller sikkerhed til dækning af sit eventuelle ansvar over for importøren, såfremt den fremgangsmåde, der iværksættes i henhold til artikel 5, stk. 1, ikke forfølges på grund af en handling eller undladelse fra varemærkeindehaverens side, eller hvis det senere fastslås, at de pågældende varer ikke er varemærkeforfalskede.

Varemærkeindehaveren skal underrette den i stk. 1 omhandlede myndighed, hvis varemærket ikke længere er gyldigt registreret.